

Čís. 186 dis.

Advokát, ktorý prevzal advokátsku plnú moc prostredníctvom inkasačného podniku, hoci vedel, že podnik zbiera poverenia podomným kochovaním dom od domu, previnil sa disciplinárnym prečinom podľa § 69 lit. b) zák. čl. XXXIV:1874; čin ten neľže súčasne kvalifikovať aj za prečin podľa § 68 lit. b) cit. zák.

(Rozh. zo dňa 12. februára 1934, Ds III 1/33.)

Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. A. E., advokátovi v B., následkom odvolania, podaného obvineným proti rozsudku disciplinárneho súdu advokátskej komory v Turč. Sv. Martine zo dňa 10. decembra 1932 po preskúmaní spisov, predložených hore označeným disciplinárnym súdom dňa 12. februára 1934 vyniesol tento rozsudok: Najvyšší súd ako súd disciplinárny pre veci advokátov rozsudok disciplinárneho súdu prvej stolice čo do viny potvrdzuje, zrušuje však tento rozsudok, nakoľko čin obvineného bol kvalifikovaný aj podľa bodu b) § 68 adv. zák., čin obžalovaného sa kvalifikuje za disciplinárne previnenie len podľa bodu b) § 69 adv. zák., spáchané tým, že obvinený dňa 9. februára 1932 podal menom F. W-a proti J. a R. J. na okresnom súde vo S. upomínicu žalobu na základe poverenia, ktoré dostal skrze platených prostredkovateľov inkasačného podniku E. S. z B. spôsobom hromadným, tedy i pohoršlivým.

Z dôvodov:

Proti rozsudku súdu prvej stolice podal obvinený odvolanie preto, že súd vraj prekročil medze obžaloby, ďalej čo do viny a čo do výše trestu. Odvolanie ohlásené preto, že súd prvej stolice rozprestrel sa na také okolnosti a skutky, ktoré vybočujú z obžaloby podanej preto, že zastupoval inkasnú firmu E. S., je bezzákladné. Predmetom obžaloby bolo v podstate to, že obvinený poškodil česť a dôstojnosť advokátskeho sboru tým, že vo spore vedenom pri okresnom súde vo S. zastupoval taký podnik, ktorý poškodzuje advokátsky sbor. Súd prvej stolice zistil len také skutočnosti, ktoré sú v súvislosti s činom označeným v obžalobe a neprekročil obžalobu, keď na základe týchto skutočností uznal obvineného za vinného.

Čo do viny napáda obvinený rozsudok súdu prvej stolice preto, že advokátska komora nemá vraj práva zakázať svojim členom zastupovanie inkasačných podnikov a kým zákon alebo aspoň »najvyššia inštitúcia« nevynešie takýto zásadný zákaz, jeho čin vraj nie je trestný.

Disciplinárny súd prvej stolice v dvoch smeroch vyriekol vinu obvineného: 1. že nedodržel pravidlá a zvyky dotyčne styku medzi advokátom a klientom, podal žalobu v mene F. W., ačkoľvek ten poveril inkasačný podnik len mimosúdnym vymáhaním svojej pohľadávky a prijal

poverenie od inkasačného podniku len na základe tej domnienky, že keď F. W. dal inkasačnému podniku poverenie na mimosúdne inkaso, podnik je oprávnený menom strany pre advokáta hneď aj advokátsku plnú moc podpísať, a že takýmto spôsobom zastupuje strany aj v iných prípadoch; 2. že prijímal vedome a dôsledne kauzy na zastupovanie od sprostredkovateľa, ktorý živnostenským spôsobom sa zaoberá sbieraním a doháňaním klientov, teda že obvinený pohoršlivým spôsobom hľadá si klientov. Tieto činy kvalifikoval súd prvej stolice za disciplinárne previnenie podľa bodu b) § 68 a bodu b) 69 adv. zák.

Súd prvej stolice uznáva, že len v prípade F. W. sa dokázalo obvinenému, že jednal spôsobom horeuvedeným. Z tohoto jedného prípadu a zo spojenia obvineného s inkasačným podnikom uzatvára súd prvej stolice, že obvinený takto jednal v mnoho prípadoch. Tento záver je však mylný, lebo z toho, že obvinený v jednom prípade jednal istým spôsobom, nemôže disciplinárny sudca na to uzatvárať, že obvinený takto jednal v mnohých bližšie ani nezistených prípadoch a neľze na takomto základe trestné sankcie použiť. Taktiež mylný je záver súdu prvej stolice, že vo spise zvanom »Erklärung«, pripojenom k spisom obvineným, F. W. len dodatočne a proti pravde uznal, že povereniu, ktoré dal inkasačnému podniku E. S-a, rozumel tak, že tento inkasačný podnik je oprávnený aj potrebnú advokátsku plnú moc v jeho mene podpísať. Keby bol aj pravdivý údaj obsažený v disciplinárnom oznámení Dr. O. B-a, že F. W. pred okresným súdom vo S. pri zahájení sporu ako strana tak sa vyjadril, že nepodpísal plnú moc Dr. E-ovi, ba vôbec nikomu nedal poverenie proti dlžníkom podávať žalobu, z tejto skutočnosti ešte by neplynulo, že nie je pravda, čo uznal F. W. vo spise zvanom »Erklärung«, a hlavne neľze mať za to, že obvinený pri podaní žaloby by nebol býval toho presvedčenia, že jedná so súhlasom F. W., keď podá žalobu v jeho záujme. Neľze teda zistiť, že obvinený tým, že nemal plnú moc priamo od F. W., a preca podal žalobu v jeho mene, bol by poškodil česť a dôstojnosť advokátskeho sboru. Preto neľze na základe zistených skutočností kvalifikovať čin obvineného podľa bodu b) § 68 adv. zák.

Ostatne podstata veci aj podľa rozsudku súdu prvej stolice nie je tá, že obvinený zastupoval stranu, hoci mal plnú moc len od sprostredkovateľa. Súd prvej stolice hlavne v tom sľadáva advokátsky zákon porušujúci čin, že obvinený prevzal advokátsku plnú moc prostredníctvom inkasačného podniku, hoci vedel, že tento podnik sbiera poverenia podomným kočovaním s miesta na miesto a z domu do domu, teda takým spôsobom, ktorý je advokátovi zakázaný bodom b) § 69 adv. zák. Odvolateľ nenapáda zistenie súdu prvej stolice, že aj v tomto prípade inkasačný podnik horeuvedeným spôsobom dostal inkasné poverenie od F. W. a nenapáda ani to, že on o tom vedel a preca prijal od podniku plnú moc na podanie žaloby v mene F. W. Obvinený hájil sa v odvolaní čo do viny len tým, čo je hore uvedené ako dôvod odvolania. Toto hájenie však obvineného neexkulpuje. Zákon v bode b) § 69 adv. zák. výslovne zakazuje advokátovi hľadať klientov skrze platených

sprostredkovateľov, jakí sú — jako je všeobecne známe — aj agenti inkasačných podnikov; nakoľko títo agenti pracujú aj v záujme toho advokáta, ktorý je v stálom spojení s inkasačným podnikom, a nakoľko advokát o tom vie, treba ich považovať za agentov advokáta samého. Obvinený priznal sa k tomu, že zastupoval inkasačný podnik E. S. Súd prvej stolice zistil, že agenti tohoto podniku získali F. W.-a pre inkasačný podnik, teda aj pre obvineného a že o tom obvinený vedel a preca prijal prostredníctvom inkasačného podniku zastupovanie F. W. Ponevác z týchto skutočností správne je možno odviesť ten záver, že obvinený získal si za klienta F. W. skrze platených sprostredkovateľov, spôsobom hromadným, teda i pohoršlivým, nemýlil sa súd prvej stolice, keď ho za vinného uznal z disciplinárneho previnenia podľa bodu b) § 69 adv. zák. Najvyšší súd teda potvrdil rozsudok súdu prvej stolice čo do viny. Zrušil však uvedený rozsudok čo do kvalifikácie a pomínul kvalifikáciu činu aj podľa bodu b) § 68 adv. zák., lebo ide tu vlastne len o jeden čin, ktorý ako delictum speciale sa kvalifikuje podľa bodu b) § 69 adv. zák., neľze teda tento čin zvlášť kvalifikovať aj podľa bodu b) § 68 adv. zák., ktorý obsahuje všeobecné ustanovenie dotyčne chovania sa advokátov.

Čís. 187 dis.

Odvolání návladního komory z nálezu kárné rady je opozdění, bylo-li sice podáno ve čtrnáctidenní lhůtě § 48 kár. stat., avšak přímo u nejvyššího soudu, odkud došlo kárné radě až po uplynutí oné lhůty.

(Rozh. ze dne 23. února 1934, Ds I 32/33.)

Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie odmítl v neveřejném zasedání odvolání návladního advokátní komory z nálezu kárné rady advokátní komory v Praze ze dne 4. května 1933, jímž byl Dr. Bedřich P. zproštěn kárného přečinu.

D ů v o d y:

Podle § 48 kár. statutu má se ohlášení odvolání státi ve 14denní neprodlužitelné lhůtě od dodání nálezu u kárné rady, která nález vydala, a v téže lhůtě může odvolatel podat i provedení odvolání. V souzeném případě byl nález kárné rady ze dne 4. května 1933 doručen návladnímu komory 26. června 1933. Návladní komory ohlásil a provedl sice proti nálezu odvolání ve 14denní lhůtě, avšak podal odvolací spis přímo u nejvyššího soudu, odkud teprve byl spis ten zaslán kárné radě advokátní komory v Praze k dalšímu zákonnému opatření, kamž došel 17. července 1933, tudíž až po uplynutí 14denní lhůty, která končila 10. července 1933. Odvolání bylo proto odmítnouti jako opozdění, ne-